

нормативних документів, регламентів та управлінських рішень відповідних органів публічного управління в сфері охорони здоров'я.

Список використаних джерел

1. Велешук С.С. Техніка адміністративної діяльності: навч. посібник / За заг. ред. А.Ф. Мельник. Тернопіль, ЗУНУ «Економічна думка». 2011. 320с.

Зоряна РОГА

здобувачка освітньо-професійної програми

«Державна служба», ЗУНУ

Науковий керівник – д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Григорій Монастирський

**ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ІНДИКАТОРІВ ЕФЕКТИВНОСТІ
РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ МІСТА**

Впровадження стратегічного плану економічного розвитку міста передбачає виконання одночасно багатьох завдань різними структурами виконкому міської ради за участі багатьох партнерів, що ставить перед керівництвом міста питання раціонального управління цим доволі складним процесом.

Додаткова складність полягає у відсутності у складі виконкому спеціального підрозділу чи одиниці, які могли б взяти на себе функції центру управління стратегічним планом. Тому запровадження такої одиниці в структурі виконкому є необхідною, хоч і недостатньою умовою успішного управління реалізацією стратегічного плану.

Таку одиницю, яка повинна стати основою системи управління стратегічним планом, пропонується створити як один з ключових проектів стратегії. Це – комунальна установа Агенція економічного розвитку міста (АЕРМ).

Система управління стратегічним планом має забезпечити координацію виконання завдань плану підрозділами виконкому, моніторинг основних соціально-економічних індикаторів (показників), співставлення та аналіз даних моніторингу, корекцію завдань плану відповідно до аналітичних та прогностичних показників, а також оновлення плану через внесення змін до стратегічного плану рішенням міської ради.

Система управління стратегічним планом, як правило, має два рівні: політичний та технічний. Політичний рівень забезпечує особисто міський голова, наглядова рада стратегічного плану та міська рада. На цьому рівні заслуховуються та затверджуються звіти спеціаліста АЕРМ з питань

стратегічного аналізу та прогнозування, пропозиції щодо внесення змін до стратегічного плану (оновлення стратегічного плану). Міська рада приймає рішення щодо внесення змін до стратегічного плану на підставі пропозицій міського голови.

Технічні функції управління і моніторингу стратегічного плану повинна взяти на себе АЕРМ, яка змогла б виконувати таку функцію в рамках Положення про Агенцію. Спеціаліст АЕРМ, відповідальний за контроль за виконанням стратегічного плану, здійснює моніторинг зовнішнього середовища міста як системи, аналізує співвідношення основних соціально-економічних показників міста та зовнішнього середовища (області, країни, регіону, світові тощо), вивчає основні світові, європейські, національні політичні, економічні, фінансові, соціальні, наукові, технологічні і т.д. тенденції та тренди, визначає їх впливи на систему міста, формує пропозиції стратегічних сценаріїв в нових політичних, соціально-економічних умовах зовнішнього середовища, аналізує соціально-економічні тенденції найближчих конкурентів у порівнянні з показниками системи міста, аналізує загрози, які надходять від конкурентів, формує контр-цілі та завдання, які необхідно вносити до стратегічного плану як відповідь на конкурентні загрози. Проводить постійний моніторинг соціально-економічного “ландшафту” міста за основними індикаторами, аналізує виконання стратегічного плану за напрямками і цілями.

В рамках оперативного управління стратегічним планом до його основних повноважень можна віднести такі як:

- відстеження основних індикаторів досягнення стратегічних цілей плану;
- відстеження динаміки соціально-економічних показників розвитку міста;
- координація реалізація завдань стратегічного плану відповідними підрозділами виконкому та їх партнерами;
- аналіз рівня виконання завдань, аналіз причин, які є перешкодою виконання завдань;
- підготовка кварталних, піврічних та річних звітів про реалізацію стратегічного плану;
- проведення необхідних соціологічних досліджень та опитувань;
- підготовка промоційних та рекламних матеріалів, які стосуються впровадження стратегічного плану;
- підготовка пропозицій на внесення змін та доповнень до стратегічного плану.

Моніторинг стратегічного плану слугує інструментом постійного контролю за його впровадженням.

1. Цілі моніторингу. Основною метою моніторингу є забезпечення реалізації та постійна підтримка актуальності стратегічного плану. У ході

моніторингу стратегічного плану вирішуються наступні завдання: стимулювати реалізацію стратегічного плану в цілому та за окремими цілями і завданнями, оцінити ступінь досягнення головної мети і цілей стратегічного плану, дати інформацію для прийняття рішень про розподіл ресурсів на досягнення цілей чи про коректування цілей, оцінити ступінь реалізації завдань, дати інформацію для уточнення і коректування завдань стратегічного плану.

2. Форми здійснення моніторингу.

Квартальні звіти спеціаліста з питань стратегічного аналізу. Вимоги – у звітах фіксуються: а) виконані завдання, ступінь виконання кожного завдання; б) невиконані завдання, причини відхилення, пропозиції; в) дані за основними індикаторами, що відбивають положення по кожному пріоритетному напрямку; г) пропозиції призначених відповідальних координаторів за напрямками щодо внесення змін до основного тексту стратегічного плану; д) оцінка потреб у фінансових та інших ресурсах. По кожній стратегічній цілі вказується сума, яку слід включити до бюджету на стадії його формування (2 півріччя), чи на стадії його корегування (1 півріччя); е) пропозиції щодо вдосконалення діючої системи моніторингу.

Зазвичай, при оцінці ефективності стратегії, використовується метод, який базується на порівнянні запланованих стратегічних та оперативних цілей по кожному з виділених критичних питань та відповідно отриманому результату, тобто у висновку робиться узагальнення щодо того чи «виконано»/«невиконано» аналізований пункт, цілі описані в стратегії розвитку міста. Даний метод є більш ефективним, оскільки, дає конкретні значення та цифри щодо результатів порівняння.

Таким чином, успішний сталий розвиток міста може бути забезпечений лише за умови системного безперервного використання в управлінській практиці інструментів стратегічного управління та дієвої співпраці трьох секторів – місцевої громади, влади й підприємницьких структур. З іншого боку, стратегічне управління як спільна праця громади над визначенням власного кращого майбутнього та його досягненням ефективно сприяє самоусвідомленню громади та її згуртуванню.

Список використаних джерел:

1. Підходи до оцінки ефективності стратегії міста URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ekon/2011_32/s/3

2. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо формування регіональних стратегій розвитку: Наказ Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції № 224 за станом на 29 липня 2002 р. URL: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1022.322.0>.

3. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997р. URL.: <http://www.rada.gov.ua>